

Life பத்திரிகையில் அன்னாட்களில் வளிவந்த இன்னொரு கட்டுரைத் தொடர் மிக முக்கியமானதும், அதிர்ச்சி தருவதுமாக இருந்தது, அது நான்கரைந்து இதழ்களுக்கு வந்தது என்று நினைவு. ஓவ்வொரு இதழிலும், அந்தப் பெரிய அளவிலான பத்திரிகையிலும் ஆறழை பக்கங்களுக்கு அக்கட்டுரை நீண்டது. தலைப்பு எனக்கு நினைவில்லை. **The Great Purges**, என்று இருக்கவண்டும். அல்லது **The Great Stalinist Trials** என்றும் இருக்கலாம். இன்று எனக்கு சரியாக நினைவில் இல்லை. இந்தத் தொடர் வந்தது ஸ்டாலினின் மறைவுக்குச் சற்று முன்னரே அல்லது சற்றுப் பின்னரே என்று. பின்னர் என்றாலும் ஒரு வருடத்துக்குள்ளாக இருக்கவண்டும். ஸ்டாலின் இறந்தது 1953-ல். ஸ்டாலினின் புகழ்பாடப்படுவது நின்றது சரேஜிக் ரஷ்யே சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இருபதாம் காங்கிரஸ் கட்டத்தில் தான். அப்போதிரந்து ஸ்டாலினிஸ்தம் மறுப்பதும், ஸ்டாலினை அவர் நிற்கொண்டிருந்த பீடத்திலிருந்து அகற்றும் காரியங்கள் தொடங்கிவிட்டன. ஸ்டாலின் இறந்ததும் ஒரு சில நாட்களுக்குள்ளேயே ரஷ்யாவின் ரகசியப் போலீஸ்படகைகளைத் தன் அதிகாரத்தில் வைத்திருந்த லாவ்ரெண்டி பெரியா (இவர் ஸ்டாலினைப் போல ஜியார்ஜியா வசைச் சரேந்தவர்) கொல்லப்பட்டார். அவரை ஒழித்துக் கட்டுவது தான் தம் முதல் காரியமாக, ஸ்டாலினின் அடகுத் தப்பியிலிருந்த தலைவர்கள் தீர்மானித்தனர். அதைச் சொன்னதும் சரேஜிக் ரஷ்யே தான். கர்ஷ்சவே லாவ்ரெண்டி பெரியாவைப் பற்றி அப்போது சொன்ன கதை மிகச் சுவாரஸ்யமானது. சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளி வர்க்கச் சொர்க்கத்தின் அதிகார மையத்தில் நடக்கும் விசித்திரங்கள் யாரும் கற்பனை கிடையாமுடியாதது. ஆனால் இதில் லாம் பின்னால வளிவந்தது நான் படித்தவை. ஆனால் இப்போது Life பத்திரிகையில் வளிவந்த கட்டுரைத் தொடரைப் பற்றிச் சொல்ல வண்டும்.

அத்தொடர் கட்டுரை ஸ்டாலின் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் பாட்டியின் பொதுச் செயலாளர் தான். அரசாங்கத்தில் எந்தப் பதவியும், தலைவரோ, பிரதம மந்திரியோ, வகிக் காதவர். இருப்பினும் மூழு அதிகாரமும் அவர்களையில். இது பற்றி கர்ஷ்சவே சொல்லியிருக்கிறார். மந்திரி சபையின் கட்டம் நடப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும். ஒரு மலையில் சற்றுத் தள்ளி ஸ்டாலின் தன் பைப்பை வைத்துப் புகைத்துக் கொண்டிருப்பார். அவர் ஏதும் பசேமாட்டார். மந்திரிகள் தம் சர்ச்சகைகளை முடித்துக் கொண்டு கட்சியில் “தோழர் ஸ்டாலினின் கருத்து என்ன என்று கடைகலாமே” என்பாராம். ஸ்டாலினும் தன் கருத்தைச் சொல்வார். அது தான் அரசின் முடிவாகும். இதில் லாம் பின்னர் நடக்க இருப்பவை. ஆனால், லெனின் காலத்தில், நடப்பு சற்று வறியப்பட்டது. யதேச சாதிகாரத்தின் விதை அப்போதே விதைக்கப்பட்டது. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் யதேச சாதிகாரம் என்று அதற்கு பெயர் சட்டப்பட்டது. லெனினின் அந்நந்த விசுவாசியாக லெனினாலாயே அவருடைய அந்நிம்

காலம் வரகை கருதப்பட்டவர். ஸ்டாலின். அதன் காரணத்தாலயே, லெனின் தனக்கு உதவியாக இருக்கட்டும் என ஸ்டாலினைக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராக ஆக்கினார். ஆரம்பத்தில் லெனின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பவராக இருந்தவர் லெனின் செயலற்று நோய் வாய்ப்பட்டபுட்க்கையிலிருந்த போது, தன்ன பலப்படுத்திக்கொள்ள ஆரம்பித்து லெனின் மீறி செயல்படத் தொடங்கினார். இதனால் வறறுப்புற்ற லெனின் தன் உயில் என்று (Last Testament and Will) ஒன்றை எழுதி அதை ட்ராட்ஸ்கிக் கு அனுப்பினார். அதில் ஸ்டாலின் பொதுச் செயலாளராக நீட்டிப்பது சரியல்ல. அவர் தோழர்களை மதிப்பதில்லை. தன்னிச்சையாகவும் கொடும்ங்கோலராகவும் அவர் நடந்து கொள்கிறார். அவருக்கு பதிலாக ட்ராட்ஸ்கியை நியமிக்க வேண்டும்” என்று அதில் சொல்லியிருந்தார். இது லெனின் அலுவலகத்தில் வலை செய்து வந்த ஸ்டாலின் மனவிக் குத் தரிந்து அதை அவர் ஸ்டாலினுக்குச் சொல்ல, ஸ்டாலின் அந்தக் கடிதம் வளிவராத பார்த்துக் கொண்டார். கட்சியின் செயற்குழுவில் தன் ஆதரவாளர்களைக் கொண்டு நிரப்பினார். ஸ்டாலின் பொதுச் செயலாளரானது 1922-ல். அதை அடுத்து லெனின் 1924-ல் மரணமடைந்தார். அதன் பிறகு ஸ்டாலினைக் களேவிகடே பாரில்லை. எதிர்ப்பாரும் இல்லை.

இவையெல்லாம் அக்கட்டுரைத் தொடரில் சொல்லப்பட்டவை அல்ல. அக்கட்டுரைத் தொடரில் சொல்லப்பட்டவையும், ஸ்டாலின் அதிகார வடிகையும் அதை அவர் சாதித்துக் கொண்ட முனைப்பும், அவர் பற்றித் தொடர்ந்த வறறியும் எனக்கு தமிழ் நாட்டின் சமீபத்திய சரித்திரத்தையே நினவையுறுத்தும். எப்படி அனகேமாக கிட்டத்தட்ட அதே சாமர்த்தியங்களும், அதிகார வறறியும், தன் முனைப்பும் இங்கும் செயல்பட்டிருக்கின்றன என்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். இந்த வியப்பையும், பின்னர் கட்டுரையில் சொல்லப்பட்ட சதி வழக்கு விவரங்களும் முன்னுரையாகவும் இருக்கட்டும் என்றே இவற்றை எழுத்தத் தோன்றியது எனக்கு. The Great Purges என அறியப்பட்ட சதி வழக்குகள் இரண்டு தவணைகளில் நடந்தன. ஒன்று 1936-லும் பின்னர் 1938-லும். இரண்டுமே ஸ்டாலின் தன் அதிகாரத்துக்கும் பதவிக் கும் போட்டியாகக் கட்டும் என்று சந்தகேப்பட்ட தலைவர்களை எல்லாம் ஏதோ ரஷ்ய நாட்டுக்கு எதிராக, புரட்சிக் கு எதிராக ஜெர்மன் அரசுக்கு உளவாளிகளாக,, கொல்கைக்கு உடன் போகிய சதிகாரர்களாகக் குற்றம் சாட்டி மரணதண்டனைக்கு இரையாக் கினார். தன்னிலும் மிக பிராபலயம் பற்றுவராகவும், நல்ல பசே சாளராகவும், கட்சியில் தன்ன விட அதிகம் செல்வாக் கு நிறைந்தவராகவும் இருந்த சரெஜி கிரோவ் என்ற பொலிட்ப்யுரோ உறுப்பினரை, பீட்டர்ஸ்பர்க் கட்சித் தலைவரை கொலை செய்ய சதி செய்தார். இதற்கு ஆரம்ப ஆயத்தமாக, NKVD என்னும் ரஷ்ய போலீஸ்/உளவு ஸ்தாபனத்தின் தலைவராக இருந்தவரை நீக்கிய கோடா என்பவரை நியமித்தார். யகோடாவும் தலைவர் ஆண்பைப்பி சரெஜி கிரோவதை நீர்த்துக் கட்டினார். இது நடந்தது 1934-ல். பின்னர் அந்த கொல்கைக் காரணமானவர்கள் என்று, அது காறும் ஸ்டாலினுக்கு பக்க பலமாக இருந்து, பொலிட்ப்யுரோவில் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்த ஸினோவீவ், காமெனேவ் புகாரின், போன்ற இன்னும் மற்றவர்களையெல்லாம் கிரோவின் கொல்கைக் காரணமானவர்கள் என்றும், தசேத்தூரோகிகள் என்றும் குற்றம் சாட்டி அவர்களையும் நீர்த்துக் கட்டினார். இவர்கள் எல்லாம் லெனின் காலத்திலிருந்து தனக்கு போட்டியாக இருந்தவரும் புரட்சி வறறிப்பறெ பெரும் காரணமாக இருந்தவருமான ட்ராட்ஸ்கியோடு பெரும் பகை இருந்தது ஸ்டாலினுக்கு. இவர்கள் எல்லாம் ஆஸ்தலோவில் அப்பொது இருந்த ட்ராட்ஸ்கியின் உத்தரவுப்படி செயல்பட்டதாக வாக் கும்பிலம் கொடுத்துனர். ஸினோவீவும், காமெனேவும் கிரோவகை

கொலை செய்ய தாம் சதி செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு வாக்குமூலம் கொடுத்தால் பொலிட் பயிரோவில் தங்களுக்கு மன்னிப்பும் மரணதண்டனையிலிருந்து விடுதலையும் பெற்றுத் தரவேண்டும் என ஸ்டாலின் உறுதி அளிக்க வேண்டும் என்று கடைகின்றனர். லைஓப் பத்திரிகையில் இப்பகுதி விவரிக்கப்படும் இடத்தில் ஒரு கார்ட்டினும் பக்கத்தில் அச்சிடப்படுகிறது. அதில் ஸ்டாலின் அவர்களிடம் சொல்கிறார், “உங்களுக்கு என்ன லீக் ஆஓப் நஷென்ஸ் சொன்னால் தான் நம்புவீர்கள்?”

இன்னொரு இடத்தில் பயாடகோவ் என்பவர் வாக்குமூலம் கொடுக்கிறார்; தாம் விமானத்தில் ஆஸ்லோ சின்று டிராட்ஸ்கியைச் சந்தித்து அவர் ஆணையைப் பெற்றதாகச் சொல்கிறார். அப்போது அங்கு எந்த ஹோட்டலில் அந்த சந்திப்பு நடந்தது என்கிற விவரமும் தருகிறார் அந்த பயாடகோவ். ஆனால் அப்படி ஒரு ஹோட்டலே ஆஸ்லோவில் இல்லையென்றும் அந்த நாளன்று ஆஸ்லோவாக்கு விமானம் ஏதும் செல்லவில்லை என்றும் விவரங்கள் வளையாக்கின்றன.

இந்த விவரங்கள் அச்சிட்ட பக்கத்தில் இன்னொரு கார்ட்டின். ஸ்டாலின் யகோடாவை நோக்கி. “உனக்கு வேறு ஒரு ததியோ, வேறு ஒரு ஹோட்டல் பரோ சொல்ல கிடைக்கவில்லையா என்ன?” என்று. சீறுகிறார். யகோடா தான் இந்த வாக்குமூலங்களைத் தயாரித்த NKVD யின் தலைமை அதிகாரி. இந்த மாதிரி சதிகளைத் திட்டமிடுவதிலும், பொய் வாக்குமூலங்களை பலபடியாகத் தில் பெறுவதிலும் கட்சியில் மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதிலும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் தனக்கு உதவியாக இருந்தன. க.வி.பி தலைமை அதிகாரிகள். தன்னிடம் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்து சதிக் குதுணைபோன பொலிட் பயிரோ உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும் அடத்த சதி வழக்கில் சிக்க வைக்க திட்டம் தீட்டப்படும். கிரோவை ஒழிக்க, ஸினோவீவ், காமெனேவ், யகோடா பயன்பட்டது போல, நீதிபதியாக இருந்த வொரோஷிலோவ் பயன்பட்டார். பின்னர் யகோடாவை ஒழிக்க என. க.வி.பி. தலைமைக்கு யஸேவ் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். இப்படி ஒரு கட்டத்தலை ஒழித்துக் கட்ட பயன்பட்டவர்கள் எல்லாம் இரண்டு வருடங்கள் கழித்து இன்னொரு கட்டத்தின் உதவியுடன் ஒழிக்கப்பட்டனர். கட்சியாக மிஞ்சியது, ககனோவிச், மொல்டோவ், வொரோஷிலோவ், லாவ்ரண்டி பெரியா போன்றோர்கள்.. இங்கு நான்கு நாள் குறிப்பிடப்படுபது, நேரடியாக அரசைச் சார்ந்தவர்களும் கட்சித் தலைவர்களையும் தான். ஒரு சிலரே என நினைவில் இருப்பவர்கள். ஆனால், இந்த வழக்குகளில் சதிகாரர்களாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட மரண தண்டனை பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கை மிக அதிகம். அதில் விஞ்ஞானிகள், நாடகக் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஜனநாயகிகள், சிறந்த சங்கீத கலைஞர்கள் என்று அந்த பட்டியல் மிக நீளும்.

இது வரை தான், இந்த 1936 – 38 சதி வழக்குகள் பற்றித் தான் லைஓப் பத்திரிகையின் கட்டுரைத் தொடர் விவரித்திருந்தது

ஸ்டாலின் இறந்தது 1953-ல். அந்த சமயத்தில் இன்னொரு சதி வழக்குத் தொடர்புக்கு அவர் தயாராகியிருந்தார். ஒரு யுத்த டாக்டர் கட்டம் அவரைக் கொல்ல சதி செய்வது என்ற குற்றம் சாட்டுகான தயாரிப்புகள் நடந்தன. யுத்த டாக்டர்கள் சிலரும் அப்போது கைதாகியிருந்தனர் என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் பதித்த நினைவு எனக்கு. இவை ஸ்டாலினின் மரணத்ததைத் தொடர்ந்து அடத்ததுதது வந்த செய்திகள்..

அந்த சமயத்தில், ஸ்டாலினைச் சூறையிடுந்த, அடுத்த பபி நிலைத் தலவைர்கள், மன்னர் ஸ்டாலினின் சதி வழக்குகளில் அவருக்குத் துணையாக இருந்த மொலொடோவ், ககனோவிச், வொரோஷிலோவ், லாவ்ரெண்டி பெரியா, மாத் திரமல்ல, க்ரூஷ்சேவ், ஸ்டாலினால் 19-ம் காங்கிரஸின் தலமை உரையை வாசிக்க அனுமதிக்கப்பட்ட, (அது, தனக்குப் பின் சோவியத் ரஷ்யாவின் தலமை அவருக்கு என்று அடையாளம் காட்டும் காரியம் இது) மலெங்கோவ் மிகோயான், எல்லாருமே அடுத்து சதி வழக்கில் சிக்க வகைக்கப்பட்டும் சாகடிக் கப்பட்டும் முறை தங்களது என்று பயந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

ஸ்டாலின் இறந்த சயெதியை அவரது மயெகாப்பாளர் சொல்ல அவரது அறையை நெருங்கியது நடந்த நாடகக் காட்சிகளைப் பற்றியும் சயெதிகள் வந்தன. அதை க்ரூஷ்சேவே சொல்லியிருக்கிறார் தன் 20- காங்கிரஸ் உரையில். ஸ்டாலினின் மரணத்தை அடுத்து ஒரு சில நாட்களுக்கூள் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கொண்டது உள்துறை, உளவு, போலீஸ் துறைகளைத் தனக்கே குள் வைத்திருந்த லாவ்ரெண்டி பெரியாவைத் தான். இல்லையெனில் பெரியா தங்கள் எல்லோரையும் தீர்த்துக் கட்டி விடும் என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருந்தது. சடசித் தலமை க்ரூஷ்சேவிடம் போயிற்று. சோவியத் குடியரசின் தலவைராக புல்கானின், அரசுத் தலமையாக மலெங்கோவ், ராணுவத் தலமையாக மார்ஷல் ஷுகோவ், மிகோயான், ஒரு கட்டத்துத் தலமை பதிவியலிருந்த போதிலும், க்ரூஷ்சேவைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் ஒவ்வொருவராக கழற்றி வீசப்பட்டனர். எல்லோருக்கும் எங்கெங்கோ மலையில சின்ன உதயகோகம் அளிக்கப்பட்டது. சின்ன உதயகோகம் எனப் [புது, நம்ம பிரதம மந்திரி மன்மோகன் சிங்கத்தை தூக்கி ஏதாவது ஒரு சின்ன ஊர் பாங்கின் காஷியராக மாற்று வது போல. இந்த மாற்றம் மிகப் பெரிய புரட்சிகர மாற்றம். இவர்கள் யாருக்கும் எதிராக எந்த சதி வழக்கும் தொடரப்படவில்லை. யாரும் துப்பாக்கிச் சட்டில் உயிரிழக்கவில்லை. Live பத்திரிகை, வெளியிட்ட ஸ்டாலினைப் பற்றியும், சோவியத் ரஷ்யாவில் நிலவும் அடக்குமுறை பற்றியும், சூதந் திரமற்ற வாழ்வு பற்றியும் சயெதிகள் உலகில் வெளிவந்துகொண்டு தான் இருந்தன. இது பற்றி ஐரோப்பிய, அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், ஆரம்பத்தில் சோவியத் ரஷ்யா பற்றியும், கம்யூனிஸ்ட் பற்றியும் கற்பனையான சொர்க்க உலக கனவுகளை வளர்த்துக் கொண்டவர்கள் பின்னர் உண்மை நிலையின் கொடும் கைகளைப் பற்றி எழுதிய புத்தகம் ஒன்று அந்த சமயத்தில் எனக்குப் படிக் கக் கிடத்தைத் தது. ரிச்சர்ட் ரைட், ஆண்ட்ரீ ரீட், இக்னேஷியோ சிலோன், ஸ்டீஃபன் ஸ்பெண்டர், அவ்வளவு தான் எனக்குப் பெயர்கள் நினையில் இருக்கின்றன. இன்னும் சிலர் உண்டு. அவர்கள் எழுதிய The God That Failed என்ற புத்தகமும் அப்போது படிக் கக் கிடத்தைத் தது. ஆனால் இவ்வளவையும் கண்மூடித் தனமாக, இவையெல்லாம் மூதலாளித் தநாட்கள் சயெயும் பொய் பிரசாரம், என்றே சொல்லிவந்தனர், சோவியத் ரஷ்யாவும், மற்ற நாட்களின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அதே பாட்டைத் தான் பாடியது. ஆனால், க்ரூஷ்சேவின் 20-வது காங்கிரஸின் உரையைக் குப் பிறகு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவையெல்லாம் உண்மையைத் தள்ளிவாக்கியது. கட்சியில் எது அமெரிக்க மூதலாளித் தத்தின் பொய் பிரசாரம் என்று சொல்லப்பட்டதோ அந்த லைஃப் பத்திரிகை தான் உண்மையைச் சொன்னது என்று நிரூபணமாகியது.

நம் மஃர சிதம்பர ரகுநாதன், தமிழ் நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடத்தி வந்த ஒரு பத்திரிகையில். “இதெல்லாம் எங்களுக்கு அப்போதே தெரியவந்தது தான். கர்ஷ்சவே சொல்லித் தான் தெரிந்தது என்று இல்லை. ஆனால், பாட்டாளி வர்க்கம் ஒரு அரசை நிர்மாணிக்கும் பணியில் இருக்கும் போது இவையெல்லாம் நடக்கும் தான். அதைப் பற்றித் துடிக்காதது சரியல்ல என்று நாங்கள் இருந்தோம்” என்று பதில் அளித்திருந்தார். இதே வார்த்தைகளில் அல்ல. அவர் சொன்னது இந்தக் கருத்தமைப்பின் அளவில் அவர்கள் மொழியில் நான் சொல்கிறேன். அந்த சமயத்தில் புரலாவில் இருந்த சினிமா கடைகளில் Fall of Berlin என்று ஒரு ரஷ்ய படம் வந்தது. அதில் இரண்டாம் உலகப் போரில் ஸ்டாலினின் ராணுவத் திறமையால் எப்படி ரஷ்யா வெற்றி கொண்டது என்பதைச் சொல்லும் முழு நீளச் செய்திப் படம். குண்டுகள் இரண்டு பக்கங்களிலிருந்து குறுக்கே பாயும் விஸ் விஸ் என்று கிரீச் சிட்டிக் கொண்டு, ஸ்டாலின் தன்காரில் அக்குண்டு வீச்சுகளிடையே மிக அமைதியாக பயணித்துக் கொண்டிருப்பார் யுத்த களத்தில். ரஃஸ் வலெட்டும், சர்ச்சிலும் அதில் கோமாளிகளாகவே சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.

இவையெல்லாம் இங்கு விரிவாகச் சொல்லக் காரணம், ஒன்று இவை என் வளர்ச்சியின் ஆரம்பப் படிகள். இரண்டு, இந்த வரலாற்றைப் படிப்பவர்கள் இந்த நாடகம் தமிழ் நாட்டிலும் சற்று மாறுதலோடு, ஆனால் அதே சாமர்த்தியம் உதவகேம், முடிவுகளோடு மடையேறி உள்ளதையும் உணரமுடியும்..

vswaminathan.venkat@gmail.com